

Kennismaking

Kitty van der Made en Louis Neven

Wij houden wel van een verrassing. Zo konden onze eerstejaars studenten van de opleiding Social Work tijdens de Academieweek kiezen voor een workshop zorgtechnologie. Wat ze vooraf echter niet wisten was dat ze *samen met* een andere generatie, namelijk 65+ers, daadwerkelijk aan de slag zouden gaan met een vijftal technologieën uit ons GET-lab.

Na binnenkomst keken de studenten lichtelijk verbaasd rond. 'Wat doen die ouderen hier?' zag je ze denken. Na een korte uitleg van de workshop was dit snel duidelijk. Hoe kun je nu beter leren over de mogelijkheden én ook onmogelijkheden van zorgtechnologie, dan door het zelf met een aantal potentiële gebruikers te gaan ervaren en testen. Zo geschiede. De studenten en ouderen werden in groepjes van vijf verdeeld, twee ouderen en drie studenten. Alle groepjes namen plaatst bij een technologie, zoals robotzeehond Paro, Fietslabyrint, Kleine domotica (zoals bedlamp, nachtlamp, memomelder), het foto-album met audiofunctie, CRDL en natuurlijk Virtual Reality (VR). Ieder kwartier werd er een plaats opgeschoven naar de volgende technologie, zodat na vijf rondes van een kwartier, alle technologieën getest waren. Vooral CRDL (zie <https://crdlit.com/>) en de VR-opstelling waarmee men virtueel in een achtbaan kon maken veel los. Maar ook de kleine domotica (door ons ook wel 'bouwmarkt- technologieën' genoemd, omdat de Klik-aan-Klik-uit systemen daar te koop zijn) was voor de ouderen een eyeopener. Een deelnemer gaf aan die handige lamp onder het bed (Ledwalk) meteen aan te gaan schaffen.

Het meest opmerkelijke moment van deze dag was het moment dat een 80-jarige dame meteen aangaf wel als eerste die VR te willen proberen. Ze had namelijk nog nooit in een achtbaan gezeten! Het leek haar wel geweldig dat nu eindelijk eens te kunnen beleven. Een potige knul uit haar groepje keek wat verbijsterd naar het tafereel en begeleidde mevrouw tijdens deze beleving. Na het afdoen van de VR-bril riep deze dame uit: 'dat ik dit nou nog mag meemaken op mijn oude dag! Geweldig zeg!' Nadat andere studenten de VR ook getest hadden, zei de student: 'Tja, ik voel me hier wel een beetje mee zitten hoor.... U durft meteen die achtbaan in, maar eigenlijk durf ik niet zo goed. Ik heb namelijk hoogtevrees. Ik zie er best tegenop, maar als u het durft, dan kan ik toch niet achterblijven!' Een moment later draaide de rollen zich om. De oudere dame ondersteunde ditmaal de dappere knul. Ze moedigde hem aan, sprak hem geruststellend toe en hield zijn arm vast.

Zo kan het dus ook gaan. Jong ondersteunt oud, maar oud ondersteunt ook jong: oud en jong samen lerend met en van elkaar. De workshop vloog voorbij en er werd veel uitgewisseld over wat er bruikbaar was of wat niet. Meningeën werden gedeeld, bijgesteld, genuanceerd. Natuurlijk willen we als lectoraat dat onze studenten iets leren over zorgtechnologie, maar het leren kennen van de ouderendoelgroep is net zo belangrijk. Zo zeiden onze studenten na afloop bijvoorbeeld:

"Ik dacht echt, wat doen die ouderen hier? Die willen vast niks met technologie. Maar ze was nog sneller met die tablet dan ik."

"Wat gaaf om te zien dat de ouderen alles echt wilden uitproberen, dat had ik niet verwacht."

"Het was echt gezellig en we hebben zo goed met elkaar gepraat echt over van alles."

Maar ook de ouderen hadden geleerd anders te denken over studenten:

"Ik dacht dat de jeugd niet geïnteresseerd was in ouderen, maar jullie zijn echt toppers; allemaal!"

"De studenten waren zo aandachtig voor ons en luisterde zo goed, dat had ik niet verwacht."

"Als de studenten allemaal zo zijn, dan komt het wel goed in de toekomst."